

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

MISSIONS- FÖRBUNDET

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS
YTTRER MISSION

UTKOMMER DEN 1 OCH 15 I VARJE MÅNAD

REDAKTÖR: N:r 6 Arg. 36
MARTIN WESTLING 15 Mars 1918

Missionens krav på en berättigad plats i all- mänbildningen.*

I.

Man borde ha rättighet vänta, att var och en, som gör anspråk på allmänbildning, icke stode främmande inför nutidens mäktigaste kulturrörelse, den kristna missionen. Och dock, huru jämförelsevis få äro icke de bland dem, som räkna sig till de bildade, som något känna denna rörelse.

Att det över huvud finnes något, som heter mission, torde väl i vår tid ingå i de flesta bildade människors medvetande, men kändedom om missionen inskränker sig ofta till detta, och sträcker den sig längre, är det vanligen därtill, att missionen årligen berövar Sverige en större summa penningar, och att varje hednings omvändelse kostar så eller så många kronor.

Men om nu missionen verkligen är en kulturfaktor att räkna med, om, såsom en svensk historiker skriver, »vårt tidevarvs största uppgift är utjämningsarbetet mellan länge sins

emellan avsöndrade odlingsvärldar», och om »detta arbetes innersta väsen avslöjas renast och klarast av den kristna världsmissionen» och om vidare, såsom en svensk religionshistoriker sagt, »den uppoffring, den kärlek, den hänförelse, som nedlägges på missionsarbetet, utgör ett kapital av förädling och helgd åt människolivet, som odlingens historia måste skriva på sitt inkomstkonto» — då har missionen utan allt tvivel rätt att ställa krav på att få en plats i allmänbildningen. Härom säger den förut citerade religionshistoriken: »Ingen odlingens vän kan missakta en sådan samlad rikedom av personlighetens äkta guld, som missionens historia framter. Samla sig tusenden och åter tusenden i oförtruten och ospard möda

* Inledningsanförande av missionär Martin Westling vid en diskussion i Fria Kristliga Studentföreningen i Uppsala den 1 mars.

för en ideell gärning, för människors skull, är det bornerat att tro sig kunna ignorera eller ringakta en sådan företeelse».

I allmänbildningen ingår ju som ett ytterst viktigt moment kunskapen om de rörelser och makter, som bidragit såväl till det egna landets förändring och utveckling som till hela världens. Framför allt under det senast gångna århundradet men även naturligtvis tidigare har missionen varit en av dessa mäktiga rörelser, som bidragit till kulturutvecklingen i världen och givit denna utveckling det värdefullaste inslaget: den inre kulturen, hjärtats kultur.

Naturligtvis är detta sistnämnda det största och viktigaste i missionens gärning, och ensamt det borde vara nog att tillförsäkra missionen en plats i allmänbildningen, men då så många, ja, kanske de flesta bildade människor icke synas förmå uppskatta detta till dess rätta värde, måste man ju peka på sådant, som den »naturliga människan» lättare fattar och uppskattar. Och, då det gäller missionen, är lyckligtvis detta icke svårt.

Det kan här icke bliva fråga om att giva en ingående skildring av vad missionen givit olika vetenskaper, eller vad den betytt i politiskt och kommersiellt hänseende. Här skall jag endast i all korthet peka på dessa förhållanden.

Vända vi oss då först till den geografiska vetenskapen, så skall den säkert vara villig erkänna, att den kristna missionen givit impulsen till viktiga upptäcktsresor, som riktat denna vetenskap och förvandlat dess

kartografiska vita fläckar till kända geografiska områden. Det vore visserligen oriktigt påstå, att denna impuls alltid därvidlag varit den enda eller den viktigaste, men lika orätt vore det att helt förneka eller för-gäta dess tillvaro. Den katolska kyrkan och dess försvarare under medeltiden hade väl många och stora fel, som vi protestanter icke ha så svårt för att upptäcka, men denna kyrkas missionsiver måste dock väcka vår beundran. Det var sålunda icke uteslutande önskan att sjövägen kunna komma till Indien och på så sätt utan morernas mellanhänder komma i besittning av dess skatter, som drev Henrik Sjöfararen att sända den ena expeditionen efter den andra nedåt Afrikas kuster, utan han hade också såsom stormästare av Kristi orden den goda avsikten att »omvända alla som förnekade sanningen och dess religion». Han var också klarsynt nog att förstå, att kristendomens införande i okända länder »var det enda medlet att motarbeta den falska profetens ödeläggande framfart». Resultatet av Henriks och hans efterföljares resor blev ju den viktiga upptäckten av möjligheten till Afrikas kringsegling.

Det lär finnas någon gammal saga, som säger, att Leif Erikssons upptäckande av Amerika 500 år före Columbus skedde av ren olyckshändelse, då han såsom missionär, sänd av konung Olof Tryggveson till Grönland, råkade ut för stormar, som förde honom till Amerika i stället för Grönland. Även om inga resultat för den geografiska forskningen blevo en följd av denna upptäckt,

har det dock sitt stora intresse att veta, att Amerika först upptäcktes — för så vitt sagan talar sant — av en missionär, stadd på missionsresa.

Ifråga om geografiska upptäckter, till vilka missionen givit impulsen, och som varit av största betydelse för den geografiska forskningen, behöver jag endast påminna om en *Livingstones* resor i Afrika, huvudsakligast söder om tionde breddgraden, *Grenfells* resor i Kongo, *Krapfs* och *Rebmanns* i Ostafrika.

På andra områden torde missionen ha skänkt den vetenskapliga forskningen ännu mera än på det geografiska. Så skulle t. ex. den religionshistoriska, etnografiska och språkvetenskapliga forskningen vara åtskilligt fattigare, om missionen icke givit den så utomordentligt värdefulla bidrag, som den har gjort. Ja, även läkarevetenskapen står i tacksamhetsskuld till missionen. Inga forskningsresande, inga turister, inga köpmän, officerare eller ämbetsmän kunna såsom missionärerna tränga in uti och lära känna folkens seder och bruk, tankar och föreställningar. Ingen lär sig heller såsom missionären deras språk. Den kunskap, som missionärerna på så sätt förskaffat sig, hava de ingalunda behållit för sig själva utan framlagt den för kännare och forskare till ovärderlig hjälp för dessa.

Några uttalanden, som bevisa detta, ber jag få anföra. Professorn i afrikanska språk vid kolonialinstitutet i Hamburg, Carl Meinhoff, säger i förordet till d:r Lamans lärobok i Kongspråket: »Vi forskare i bantuspråken hava den evangeliska missionen att tacka för det allra mesta av det vi veta angående dessa språk». Förre professorn Lundell i Uppsala skriver: »Vad speciellt språkkunskap angår, ha vi genom missionärer fått kanske det mesta av vad vi veta om språk och munarter utanför Europa och Asien. Ifråga om en stor mängd språk och munarter är vår kunskap uteslutande grundad på bibelöversättningar, till största delen verkställda av missionärer». Professor Silliman vid Yale universitet skriver: »Det är omöjligt för dem, som skriva Söderhavsöarnas historia, att lämna utan avseende de amerikanska missionärernas viktiga bidrag till vetenskapen». En av de förnämsta kännarna av Afrika har givit det omdömet om den tyska missionären Jakob Spieths stora skildring av Ewefolket i Västafrika, att det är ett samlingsverk av oskattbart värde.

Det vore ej svårt att fortsätta med dylika vittnesbörd från den vetenskapliga världen om missionens värde för vetenskapen, men det anförda må vara nog.

”Därför, mina älskade bröder, varen fasta, orubbliga, överflödande i Herrens verk alltid, vetande att edert arbete icke är fåfängt i Herren.”

1 Kor. 15: 58.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Påskan. | Det stundar snart till långfredag och påsk. Vi få då i vår tanke följa den käre Frälsaren under de sista stegen på hans lidandesväg, den väg som han trampade för vår skull. Vi få se honom lida och dö för våra synders skull. »Han blev sargad för våra överträdelser och slagen för våra missgärningar; näpsten lades uppå honom, att vi skulle hava frid, och genom hans sår blevo vi helade.»

Men Gud vare lov, vi få också gå till graven, som i sitt våld icke kunde behålla Livets furste. Vi få höra änglarna, Gud Faders sändebud, jubilera: »Han är icke här, han är uppstånden» och vi få jubla och sjunga:

»Han är uppstånden, Frälsaren,
Han lever! O, hur stort!
Väl slöt man graven fast igen,
Han sprängde dock dess port,
Han evigt lever, Herren Krist;
Så ljuder segerns bud,
Och vi med honom, det är visst:
Högtlovad vare Gud!»

Kvartalsmöte. | Under påskhelgen håller Missionsförbundet sitt kvartalsmöte i Halmstad. Vi införa program för mötet på annat ställe i detta nummer. Må Herren vila med sin Ande över mötet till väckelse och helgelse för alla, som komma med.

Missions- | Vi bedja att få fästa våra statistik. | vänners uppmärksamhet på artikeln om jämförande missionsstatistik i detta nummer. Den är särdeles intressant och lärorik.

Ungdomens offerdag. | Palmsöndagen har Svenska Missionsförbundets

Ungdom sin sedvanliga offerdag för den yttre missionen. Motsvarande dag i fjol insamlades kronor 12,493. Vi taga för givet, att summan icke skall bli mindre i år. Må mycken bön följa med varje offergåva. »Villigt kommer din unga skara.»

Brev från fälten. | F. n. ha vi intet brev från något av våra fält, avsett för tidningen. Och när vi kunna få några, veta vi ej. Vi skola emellertid, då det passar, göra utdrag ur privata brev. Skulle någon missionsvän ute i landet ha fått eller få brev, som kunde vara av intresse för flera att få del av, vore vi tacksamma få använda dem för tidningen.

Missionär Ekstam på Kingoyi skriver därifrån den 7 nov. förra året: »Vi hade vår auktion i lördags och anslutningen och intresset var stort. Den gick till 807 francs. Församlingens självunderhåll står nu på dagordningen, och att insamla de ordinarie lärarnas löner är vårt mål för i år, och det målet kommer ock att nås, efter vad jag kan förstå.»

Under augusti månad intogos 70 personer i församlingen på Mukibungu. Katolikerna bereda alltfört våra missionärer där svårigheter. Må vi ej glömma eller tröttna att bedja för dem.

Missionär Engvall. | Missionär C. J. Engvall, som fortfarande vistas i Canada, meddelar, att han och hans hustru äro vid god hälsa. Han arbetar som resepredikant bland svenskarna. Hans adress är: 396 Lagan ave. Winnipeg, Man. Canada.

Sjukhusplaner i Kina.

För en tid sedan meddelade tidningarna, att vår vän doktor Sjöquist kallats hädan. Ingen kunde väl ana, att en man så livskraftig som han skulle så snart få nedlägga vandringsstaven och gå att mottaga lönen för sitt arbete. Hans arbetstid i Kina i Svensk-amerikanska missionsförbundets tjänst blev lång, och många äro de, som minnas honom med tacksamhet.

Även vår mission känner saknad efter den bortgångne, och säkerligen är förlusten genom hans bortgång större, än vad vi f. n. kunna fullt fatta. Vårt missionssällskap har beslutat att tillsammans med Svensk-amerikanska förbundet bygga ett sjukhus i Shasi-Kingchow och där gemensamt bedriva läkareverksamhet. Svensk-amerikanska förbundet omfattade detta förslag med värme. De ha redan ett större sjukhus i Siangyang tillsammans med Haugesynoden, och där var d:r Sjöquist överläkare samt doktor Anderson hans medhjälpare. För ett år sedan kom

det till deras kännedom, att d:r Anderson måste sluta på grund av sjukdom. Helt naturligt kunde ej d:r Sjöquist i längden sköta detta arbete ensam, utan de reflekterade då på att den kommande unge läkaren från Amerika skulle få bli Sjöquists kollega. Men vem skulle

då gå till Shasi-Kingchow och upptaga arbetet där tillsammans med vår mission? När vi därför förliden höst skulle köpa tomt för det blivande

Området till vänster om den streckade linjen är den plats, som förut var påtänkt.

sjukhuset, voro de nästan villrådiga, hur de skulle ställa sig till saken. Men hur mycket mera villrådiga känna de sig ej då nu, när alla deras planers synskastas omkull. Tomten är nu redan inköpt, och vi förstå, att de svensk-amerikanska

vännerna ock veta, huru de skola få män att fylla de tomma platserna.

Som sagt, tomt är inköpt och det var om den saken jag ville meddela något. Kommittén, som fått detta uppdrag om hand, var mycket tveksam om var det blivande sjukhuset borde byggas. En mycket lämplig tomt kunde den få köpa strax ovan Shasi

vid Yangtsifloden; ja tomtens läge var utmärkt passande för ett sjukhus, nära till Shasi med dess 150,000 invånare och ej så långt från Kingchow heller (se kartan nästa sida), dessutom mycket nära floden, så att de sjuka lätt kunde kom-

Kanalen och vägen mellan Shasi och Kingchow. Till höger om vägen ligger den köpta sjukhustomten.

ma och gå till platsen. Vidare ser det ut, som om staden skulle efter hand svälla ut åt det hållet, så att inom en snar framtid sjukhuset skulle vara nära nog mitt i staden. Men det var ett fel med tomten: den låg utanför den stora skyddsmuren eller fördämning-

en för Yangtsiflodens årligt stigande vatten, varför man kunde befara, att tomten kunde läggas under vatten under juli—sept. månader, men värst av allt kunde helt eller delvis svepas ned i floden med den starka forsen. Visserligen hade man hittills ej sett några sådana tecken, men man kunde aldrig veta flodens kommande nycker. Som sagt läget var idealiskt, och man funderade länge hur man skulle göra. Kommittén kom till det beslutet att

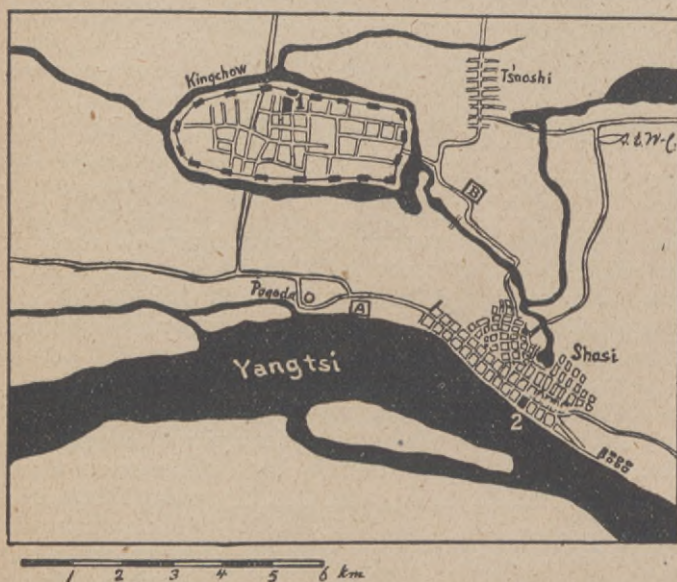
vidstående karta är dess läge alldeles utmärkt, ehuru den saknar den stora vattenvägen, Yangtsifloden. Men i dess ställe går en kanal tätt förbi platsen och på denna kanal, som står i förbindelse med de många vattenvägarna i distriktet, kunna de sjuka lätt färdas till platsen. Vidare är platsen belägen nära nog mitt i en triangel, vars trenne spetsar bildas av de folkrika platserna Shasi, Kingchow och Ts'aoshi. En annan för-

del är att översvämningstvatten, hur högt det än går, aldrig når upp till platsen. Sist men ej minst viktigt: priset blev billigare, än om någon annan plats helt nära någon av de båda stora städerna skulle ha inköpts.

Tomt är inköpt och här skall i en snar framtid uppbyggas ett sjukhuskomplex till stor nytta för de 200,000, som bo på platsen, för att ej tala om de många, som komma från avlägsna platser och färdas 1—3 dagar för att få en smula lindring för alla sina krämpor. Det for-

dras pengar till att bygga ett sådant sjukhus och pengar för att sedan underhålla verksamheten där. Mycket har redan insamlats för detta ändamål, men mera behöves.

Läkareverksamheten i Shasi-Kingchow på det ringa sätt som där under många år bedrivits, har varit till stor välsignelse. Det ser ut, som det vore genom denna verksamhet, som evangeliskt arbete kunde påbörjas i sistnämnda stad. I samma stad är nu vårt förbunds seminarium beläget, och vi tro att från den platsen skola i sinom tid många unga män gå ut med evangelium även till

1. Kingchow Seminarium. 2. Missionsstationen i Shasi.
A. Den påtänkta tomten. B. Den inköpta tomten.

uppge all tanke på tomtköp vid floden, och det visade sig vara klokt. Ej långt därefter steg Yangtsifloden, steg många fot varje dygn, och strömmen ändrade fåra, så att den gick ända in mot den strand, där den påtänkta tomten var belägen. En natt skar den ganska djupt och tog en stor del av tomten med sig i sitt lopp mot havet. Bilden å föregående sida ger oss en aning om huru vittomfattande dess härjningar voro.

Det var i sanning Guds underbara ledning, att tomt blev köpt efter den allmänna stråkvägen mellan Shasi och Kingchow. Som väl synes på

de avlägsnaste platserna i Hupeh. Har läkareverksamheten hittills burit så rika frukter, vad kunna vi ej då vänta av densamma, då den får en sådan lyftning genom ett modernt sjukhus och kvalificerade läkare. Må Guds välsignelse vila över detta företag, och må hans namn bli känt i vida kretsar genom detta arbete!

A. E. Wandel.

Hedendom.

I de »kristna» länderna förekommer mycket, som visar, att många »kristna» icke skilja sig mycket från hedningarna. Paulus skildrar i Rom. 1: 29—31, hurudana hedningarna äro: »uppfyllda med all orättfärdighet, ondskan, dålighet, girighet, fulla av avund, mord, trätgirighet, svek, elakhet; örontasslare, förtalare, gudsföraktare, våldsvverkare, högfärdiga, stortaliga, uppfinnare av ont, mot föräldrar olydiga, oförnuftiga, trolösa, kärlekslösa, obarmhertiga». Så hemsk denna skildring än är, äger den dock sin fulla tillämpning även på många, som fått åtnjuta kristlig uppfostran i ett »kristet» land. Människan är sig tämligen lik över hela världen, vare sig hon är vit, svart, gul eller röd, vare sig hon brännes av tropikernas sol eller omgives av de kalla regionernas snö och is, vare sig hon är klädd i fina kläder, i trasor eller icke klädd alls. Där Kristus icke fått intaga hjärtat, där är detta ofta hos den civiliserade människan ett lika ont ting som hos den vildaste vilde. En kannibal i Afrika kan näppeligen behandla sitt offer mera grymt än en rödgardist i Finland, och en arabisk slavhandlare piskar icke sina slavar blodigare, än en vit slavhandlare gör med de unga flickor, som råkat i hans klor, och vars vilja han vill underkuva.

Barnamord äro mycket vanliga i hedniska länder, även, och icke minst,

i hedniska kulturländer. Ett exempel härför ha vi i följande skildring av vår missionär i Kina fröken Ellen Sundqvist. Hon berättar, att hon vid ett tillfälle blev kallad till en sjuk kvinna, och att hon vid framkomsten förstod, att det var fråga om en förlösning. De närvarande kvinnorna påstodo emellertid, att den sjuka kvinnan, som de sade icke hade någon man, led av vattusot. Då barnet var fött, började kvinnorna, berättar fröken Sundqvist, »ha sina hemliga samtal tillsammans, och jag undrade verkligen, vad som skulle följa. Men jag skulle snart få se det. I samma ögonblick, som det lilla barnet började skrika, kastade sig mormodern med all sin tyngd över det lilla barnet och satte båda sina händer för munnen och näsan för att kväva det. Med uppjudande av all min kraft försökte jag att få bort den grymma barnamörderskan, men det var omöjligt; hon var mig för stark. Jag stod där maktlös inför denna fasansfulla syn. Jag tyckte, att den gamla kvinnan förvandlades till en ond ande, ty såsom en sådan for hon över det staccars barnet och dödade det».

Även i vårt land förekomma barnamord. Och det finnes ju personer här, och kanske ännu flera i andra länder, som ha tagit till yrke, snart sagt, att undanrödja små barn, som föräldrarna antingen alls icke vilja veta av eller också fråga litet efter.

Allt detta säger oss, att den kultur, som endast består i ett större eller mindre mått av kunskap och i större eller mindre förmåga att bland människor uppträda på ett belevat sätt — den kulturen är icke mycket värd. Det behöves en hjärtats kultur, en hjärtats bildning, en bildning, som kommer icke av bokliga kunskaper utan av ett flitigt umgänge med Honom, som sade: »Kommen till mig, lären av mig».

Det vore nu fullkomligt tröstlöst, om man icke kunde peka på något företäde, som de »kristna» länderna ha

framför de hedniska i här berörda avseenden. Även om känslan av synd och skuld, då det gäller »synden i allmänhet», är utdöd hos många, kanske de flesta, så få vi ju dock erkänna, att sådana dåd och ogärningar, som vi här talat om, väcka avsky och sedlig harm och äro belagda med straff i de länder, som ha kristendomen till religion, låt vara i all ytlighet. Det är dock något av Guds rikes surdeg, som trängt igenom och satt sin prägel på lagstiftning och allmänna tänkesätt.

Det är denna surdeg, som behöves i hednavärlden för att omskapa människorna och förändra deras tänkesätt. Det är denna surdeg, som allt mer och mer behöver få tränga igenom i de »kristna» länderna, så att även »synden i allmänhet» blir så förskräcklig som den är, och att hedendom blir hedendom, var den ytttrar sig.

Och därtill *måste* vi, som tro, bidra.

Martin Westling.

Lejon och lamm.

Båda dessa uttryck användas om Jesus i Uppenbarelsebokens 5: 5, 6.

»Se, lejonet av Judas' stam har segrat.» »Och jag såg ett lamm, liksom slaktat.» Ytligt betraktat stå dessa uttryck rakt i strid med varandra — men då man tänker djupare på saken, finner man, att de komplettera varandra, ty endast på den grund att Jesus blev »det slaktade lammet», kunde han bliva »det segrande lejonet av Judas' stam».

Och något av detta gäller även oss i vårt arbete för Guds rike. Ju mer vi genom Guds nåd utgiva oss själva, desto större segrar låter Herren oss vinna. Vi anföra ett exempel från Sydafrika under missionär *Robert Moffats* arbete därstädes. En dag då hans hustru stod i dörren till deras hydda med deras lilla barn på ar-

men, kom en betschuanhövding med 12 följeslagare och riktade spjuten rakt mot Moffats bröst. Denne, som stod utanför och arbetade, lade undan sitt verktyg, blottade sitt bröst och sade: »Stöten bara till, om I viljen, men låten mig först säga eder, att vi ha kommit hit i Guds namn såsom hans tjänare och sändebud för att tjäna eder. I kunnen nu icke skrämja oss eller jaga oss bort. Det enda I kunnen göra är att dräpa oss. Nu väl, stöten endast edra spjut i mitt hjärta, om I haven lust. Men när jag är död, skola andra — besjälade av samma sinne som jag — komma och intaga min plats och föra mitt arbete vidare.»

Strax sjönko spjuten till jorden, och hövdingen sade, vändande sig till sina ledsagare: »Vad är detta? Dessa människor måste hava tusende liv, då de kunna vara så likgiltiga för ett, och det måste vara något i läran om odödligheten, som de predika för oss.» —

Detta blev vändpunkten i Moffats mission bland betschuanerna. Från och med denna dag började evangeliet att slå rot bland detta förhårdade och sjunkna folk.

Och detta, att du bliver »aktad såsom slaktefår» (Rom. 8: 36), kan bli vändpunkten för Guds rikes sak både när det gäller inre och yttre mission just på den plats, där du blivit satt. —

De övervunno honom — våra bröders åklagare — för Lammets blods skull och för deras vittnesbörds ords skull, och de hava icke älskat sitt liv allt intill döden (Uppb. 12: 11).

(Missions-Tidning.)

**Bed
för
Herrens vittnen!**

Jämförande missionsstatistik.

Från Svenska Kyrkans Missionstidning införa vi nedanstående uppsats med åtföljande jämförande missionsstatistik, i hopp om att våra missionsvänner med intresse skola taga del därav.

Anmärkningarna *under* statistiken äro gjorda av oss.

Det är ett mycket omfattande och krävande arbete, som årligen nedlägges på åstadkommandet av en tillförlitlig svensk missionsstatistik. Genom densamma har man tillfälle att åtminstone i någon mån följa arbetets utveckling på de olika svenska missionsfälten.

Statistik är emellertid alltid en mycket vanskelig sak och måste i de flesta fall bli mer eller mindre missvisande. Det är nämligen många i de olika fallen inverkan faktorer, som aldrig kunna exakt uttryckas med siffror. Alldeles särskilt måste detta gälla i fråga om ett andligt arbete såsom t. ex. missionen.

Visst kan man angiva talet av döpta församlingsmedlemmar, av sådana, som under året erhållit tillträde till Herrens heliga nattvard, av infödda missionsarbetare o. s. v. Men därmed är ju ändå ganska litet sagt om det andliga livet i församlingarna. Man kan ju aldrig med någon statistik mäta allvaret och uppriktigheten hos de enskilda församlingsmedlemmarna, för att nu ej tala om att den ena missionen kan i sin praxis vara mera sträng än den andra. Inom olika missioner kunna tillämpas ganska vitt skilda församlings- och kyrkotuktsregler o. s. v. Sådant måste vid bedömandet av missionsstatistikens siffror noga besinnas.

När vidare de infödda medarbetarna uppgivas till ett så och så stort antal, har därmed intet utsagts om deras kvalitet, t. ex. om deras personliga begåvning eller om grundligheten i deras utbildning. Det skulle därför kunna hända, att ett procentuellt mindre antal infödda medhjälpare inom en mission på grund av sin kvalitet för missionsarbetet har större betydelse än ett jämförelsevis högre antal inom en annan. Här måste man för ett rättvist bedömande taga med i beräkningen allt vad man kan veta om resp. missioners krav på de infödda missionsarbetarna och om arten av den utbildning, som i de olika fallen gives dem.

Mera omedelbart tillförlitliga bliva naturligtvis siffrorna för skolor och skolbarn, helst om skolorna uppdelats i statsunderstödda och ej statsunderstödda. Siffran för inkomster i hemlandet måste ju ock tämligen exakt angiva de olika missionernas intressesfärer, ehuru väl de ej kunna tagas som en mätare på den andliga bärkraft, som är tillfinnandes inom resp. missioner. För missionsarbetet kan ju den obetydliga kopparslanten, som givits i kärlek under bön, och som för givaren verkligen inneburit något av offer, vara av långt större betydelse och bliva till långt större välsignelse än den stora sedeln, som kanske av oandliga bevekelsegrunder givits av överflödet.

Ännu en sak, som vid jämförande missionsstatistik aldrig får lämnas ur beaktande, gäller de förhållanden, under vilka de olika missionerna arbeta, arbetsfältens olika beskaffenhet och ålder o. s. v. Det är uppenbart, att resultatet i det yttre måste komma att te sig mycket olika på ett hårdarbetat och på ett jämförelsevis lätt missionsfält. Det måste alltid bli en oerhörd skillnad, då det gäller arbete bland mera ociviliserade kongonegrer och bland jämförelsevis högre stående indier och kineser, bland zuluer och bland muhammedaner, bland råa andedyrkare och bland anhängare av hinduism eller konfusianism o. s. v. Synnerligen olika måste ock det i det yttre synbara arbetsresultatet bliva på missionsfält, där arbetet ännu befinns sig i grundläggnings- eller den allra första genombrottsperioden, och

där det redan nått en viss grad av fasthet och konsolidering eller kanske rent av börjat resultera i mera självständig kyrkobilddning.

Vad som här framhållits, måste ju allt mana till mycket stor försiktighet och urskilning vid bedömandet av missionsstatistikens siffror. Det oaktat lider intet tvivel om att sådan statistik är av synnerligen stort värde, och för missionsledningarna alldeles oundgänglig, för så vitt ej hela arbetet skall komma att lida av bristande målmedvetenhet och av mot de faktiska förhållandena å resp. missionsfält svarande initiativ och nödvändiga ingripanden i övrigt. Missionsstatistikens betydelse ligger härvid närmast däri, att den klart låter framstå, vad man kunde kalla tendensen i arbetet: uppåtgående, stillestånd eller nedåtgång, varvid ju möjligheterna till felslut måste försvinna, i samma mån man är i tillfälle att sammanställa siffror för en längre tidrymd.

Om man på detta sätt upptäcker denna tendens i arbetets olika grenar, måste det ju tvinga till synnerligen nyttig och hälsosam undersökning av orsakerna till vad man iakttagit. Finner man dessa, har man då i många fall möjlighet att undanrödja sådant, som till äventyrs hållit arbetet tillbaka och hindrat dess tillväxt, eller att ytterligare gå fram på den väg, som mänskligt att döma givit goda resultat. Det kan ock hända, att man under olika tider i missionsarbetets gång måste lägga huvudvikten på olika verksamhetsgrenar, en tid företrädesvis kanske arbeta med evangelisation, en annan tid huvudsakligen med utbildning av infödda medhjälpare o. s. v. När det gäller att avgöra detta, har just statistiken synnerligen stor betydelse genom den ledning, den kan ge vid bedömandet av arbetet.

Men icke endast för missionsledningen i hemlandet är en väl ordnad statistik nödvändig. Även missionärerna själva därute på fältet kunna ej i längden undvara densamma. Visserligen stå de ju mitt uppe i arbetet, visserligen kunna de se med egna ögon och i nästan varje fall ha sin egen omedelbara erfarenhet att lita till, vilket allt naturligen är ovärderligt vid deras bedömande av arbetets resultat. Men frestelsen kan likväl för den enskilde missionären ligga nära till hands att låta en glädjande eller nedslående erfarenhet på hans speciella arbetsfält bliva utslagsgivande för det hela. Eller ock kan det hända — exempel saknas ej härpå — att missionären i sin årsberättelse t. ex. rapporterat glädjande tillväxt i församlingsbidrag. Han har nämligen funnit, att slutsumman av församlingens offergåvor under året betydligt ökat. Men hade han tänkt på att något statistiskt bearbeta samtliga siffror från årets arbete, kanske han skulle ha fått se, att verkliga förhållandet varit det, att offervilligheten minskats. Församlingsmedlemmarnas tillväxt hade varit större än tillväxten av församlingsbidragen.

Ytterligare kunde naturligen mycket vara att anföra till belysning av statistikens stora betydelse för missionsarbetet. Här må endast pekats på ännu en sak. De statistiska tabellerna upptaga t. ex. antalet nydöpta, antalet av sådana, som under året blivit fullmyndiga medlemmar av Herrens församling, antalet av sådana som efter bot och bättring åter fått tillträde till den fulla församlingsgemenskapen. Huru tala icke sådana siffror om framgång och seger! Huru måste icke sådant mana den missionerande församlingen till tacksägelse och lovsång! Och vilka förödmjukande påminnelser om försummad förbön, vilka nya eggelser till ivrigare bönekamp gives ej, då man stannar inför uppgifterna på sådana, som under året måst på grund av syndafall uteslutas ur församlingen, eller då man genom statistiken får antydning om tillbakagång eller stillestånd i det hela. Statistiken talar om vita missionsarbetare och deras infödda medhjälpare till större eller mindre

antal. Hur erinras ej missionsförsamlingen, var gång sådana siffror nämnas, om sitt ansvar och sina plikter gentemot dessa arbetare i Herrens skörd! De äro svaga, och svårigheterna i arbetet äro oerhörda. Genom förbönen skola de beklädas med allt övervinnande kraft. Vilka rika anledningar till eftertanke, bön och offer ge slutligen icke även uppgifterna om gåvomedlen till missionsarbetet! Missionsstatistiken, som visserligen består av enbart siffror, är dock på varje punkt uttryck för liv och arbete. Må detta *aldrig* förgätas! Må den missionerande församlingen städse känna sin djupa förpliktelse att på varje punkt omsätta de resultat, statistiken till äventyrs kan uppvisa, i trogen, aldrig svikande förbön!

Den djupast ingripande händelsen inom svensk mission under den gångna perioden är utan tvivel svenska kyrkans övertagande av Leipzigmissionens stora fält i Sydindien, vilket ensamt med hänsyn till antalet döpta församlingsmedlemmar vid övertagandet 1915 var nästan lika stort som alla förutvarande svenska missionsfält tillsammans. Då på grund av en sådan av alldeles särskilda omständigheter förorsakad tillökning i arbetet jämförelsen mellan kyrkans och de andra missionernas arbete skulle bli missvisande har därjämte upptagits i det följande en särskild rubrik för »kyrkans mission utom det norra Indiafältet», där siffrorna då hänföra sig enbart till de äldre missionsfälten i Sydafrika och Sydindien.

Vita missionsarbetare	Antal 1911	Antal 1916	Antal ökn. el. minskn.	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner.....	431	476	+ 45	+ 10,44
Kyrkans mission.....	58	69	+ 11	+ 19,0
Övriga svenska missioner.....	373	407	+ 34	+ 9,11
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen.....	96	84	- 12	- 12,5
Missionsförbundet.....	123	138	+ 15	+ 12,19

Med »övriga svenska missioner» avses *alla* utom kyrkans mission. Fosterlandsstiftelsen och Missionsförbundet äro *dessutom* upptagna för jämförelsens skull. Av ovanstående statistik framgår det, att antalet av Missionsförbundets missionärer 1916 utgjorde 34,5 procent av samtliga svenska missionärer.

Döpta församlingsmedlemmar	Antal 1911	Antal 1916	Antal ökn.	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner.....	16,584	44,039	27,455	165,55
Kyrkans mission.....	6,491	27,654	21,163	326,03
» » utom norra Indiafältet.....	6,491	10,094	3,603	55,50
Övriga svenska missioner.....	10,093	16,385	6,292	62,34
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen.....	3,418	4,441	1,023	29,92
Missionsförbundet.....	3,104	5,153	2,049	66,01

Nattvardsberättigade medlemmar	Antal 1911	Antal 1916	Antal ökn.	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner.....	10,722	27,925	17,203	160,44
Kyrkans mission.....	2,866	15,279	12,413	433,11
» » utom norra Indiafältet.....	2,866	5,07	2,141	74,70
Övriga svenska missioner.....	7,856	12,646	4,790	60,97
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen.....	1,591	1,947	356	22,37
Missionsförbundet.....	3,104	5,228	2,124	68,75

Att de nattvardsberättigade medlemmarna inom Missionsförbundets mission skulle vara flera än de döpta, är naturligtvis ej riktigt. Anledningen till skillnaden är den, att församlingsmedlemmarna i Kaukasien uppgivits statistiken såsom nattvardsberättigade men däremot icke som döpta, vilket de naturligtvis dock äro. Detta komma vi att rätta till nästa statistik.

Infödda missionsarbetare	Antal 1911	Antal 1916	Antal ökn.	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner	1,121	2,107	986	87,95
Kyrkans mission	248	961	713	287,50
» » utom norra Indiafältet	248	362	114	46,00
Övriga svenska missioner	873	1,146	273	31,27
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen	217	275	58	26,72
Missionsförbundet	256	339	83	32,42

Vardagsskolor	Antal 1911	Antal 1916	Antal ökn.	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner	527	836	309	58,61
Kyrkans mission	111	352	241	217,12
» » utom norra Indiafältet	111	158	47	42,34
Övriga svenska missioner	416	484	68	16,34
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen	90	104	14	15,55
Missionsförbundet	229	268	39	17,03

Skolbarn	Antal 1911	Antal 1916	Antal ökn.	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner	14,678	29,546	14,868	101,29
Kyrkans mission	4,199	14,839	10,640	253,60
» » utom norra Indiafältet	4,199	6,399	2,200	52,60
Övriga svenska missioner	10,479	14,707	4,228	40,34
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen	2,458	3,022	564	23,35
Missionsförbundet	5,822	8,682	2,860	49,12

Det är ju en synnerligen glädjande ökning ifråga om barnantalet i skolorna på Missionsförbundets fält. Största ökningen kommer på Kongofältet. I Ost-Turkestan är det ju särskilt ogynnsamt ifråga om skolverksamhet på grund av svårigheter att få barn till skolorna.

Inkomster i hemlandet	1911 Kr.	1916 Kr.	Ökning Kr.	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner	1,448,938	1,937,523	488,585	33,72
Kyrkans mission	317,479	508,794	191,315	60,26
Övriga svenska missioner	1,131,459	1,428,729	297,270	26,27
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen	396,932	467,786	70,854	17,85
Missionsförbundet	336,169	455,290	119,121	35,40

Ökningen av Missionsförbundets inkomster för yttre missionen under femårsperioden är ju synnerligen stor och glädjande och övergår med 1,68 procent genomsnittsökningen för samtliga 12 svenska missioner. De för yttre missionen insamlade medlen inom Missionsförbundets församlingar äro dock ingen mätare på offervilligheten inom dessa församlingar. Under det att de t. ex., som ekonomiskt uppbära kyrkans mission, icke ha en dyrbar inre mission att samtidigt bära, har ju Missionsförbundets församlingar även den inre missionen. Följande siffror gällande Missionsförbundets församlingar för 1916 äro belysande för bedömandet av denna sak. Utgifterna för församlingarnas egen verksamhet voro kronor 1,887,623, till läns- eller Ansgarieföreningar kronor 113,456 och till *andra missioner* kronor 51,183. Detta bör beaktas även vid studiet av nedanstående tabell

Inkomster i hemlandet pr individ	1911 öre	1916 öre	Ökning öre	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner	26,0	33,8	7,8	30,0
Kyrkans mission	5,7	8,9	3,2	56,1
Övriga svenska missioner	20,3	24,9	4,6	22,6
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen	7,1	8,2	1,1	15,5
Missionsförbundet	6,4	7,9	1,5	23,4

Inkomster i hemlandet pr varje taxerad inkomst av 1,000 kr.	1911 öre	1916 öre	Ökning eller minsk. öre	Motsv. i proc.
Samtliga svenska missioner	77,7	83,0	+ 5,3	+ 6,8
Kyrkans mission	17,0	21,9	+ 4,9	+ 28,8
Övriga svenska missioner	60,7	61,1	+ 0,4	+ 0,6
Evangeliska Fosterlandsstiftelsen	21,8	20,2	- 1,6	- 7,3
Missionsförbundet	18,0	19,6	+ 1,6	+ 8,9

År 1916 var	antalet nattv.-berättigade förs.-medl. på varje vit missionär	antalet nattv.-berättigade förs.-medl. på varje infödd missionsarb.	antalet infödda missionsarbetare på varje vit missionär
inom samtliga svenska missioner.....	59	13 ¹	4 ¹
» kyrkans mission.....	221	16 ²	14
» » » utom norra Indiafältet.....	94	14 ²	7 ²
» övriga svenska missioner.....	31	11	3 ²
» Evangeliska Fosterlandsstiftelsen.....	23	7	3 ¹
» Missionsförbundet.....	37	15 ¹	2 ¹

¹ något mer. ² något mindre.

År 1916 uppgingo	kostnaderna på fältet för varje nattvardsberättigad församlingsmedlem Kronor	• samtliga kostnader på fältet och i hemlandet fördelade på varje nattvardsberättigad församlingsmedlem Kronor
inom samtliga svenska missioner.....	— ¹	60,18
» kyrkans mission.....	25,48	28,97
» » » utom norra Indiafältet.....	69,17	79,80
» övriga svenska missioner.....	— ¹	98,68
» Evangeliska Fosterlandsstiftelsen.....	131,30	191,65
» Missionsförbundet.....	59,23	77,63

¹ På grund av ofullständiga uppgifter i statistiken kan intet belopp här angivas.

Ovanstående tabeller äro särdeles intressanta och belysande för missionsarbetets bedömande. Vad Missionsförbundet beträffar skulle siffrorna ställa sig betydligt gynnsammare, om de icke från muhammedanmissionen voro så låga. I Ost-Turkestan kommer nämligen icke mera än 19 församlingsmedlemmar på 22 missionärer. Detta förhållande inverkar ju också ofördelaktigt på beräkningarna av kostnaderna, och dock äro de ju för Missionsförbundets mission ganska låga.

Det är glädjande se, att den svenska missionen utvecklats så kraftigt under senare år. Vi vilja ock hoppas, att den allt fortfarande skall gå framåt, så att ännu mera glädjande siffror skola kunna meddelas vid innevarande femårsperiods slut.

Reseturer.

Missionär A. E. Wandel från Kina, Gästrikland. Mars: 29 f. m. Gysinge, 29 e. m. Österfernebo, 30—31 Hedesunda. April: 1 Valbo, 2 Högbo, 3 Forsboda, 4 Järbo, 5—6 Norrsundet, 7 f. m. Hamrånge, 7 e. m.—8 Axumnsby. Häl-singland. 9 Holmsveden, 10 Kilafors, 11 Mo-bodarne, 12 Heden, (Söderalå), 13 Vansäter, 14 f. m. Bergvik, 14 e. m. Landa, 15 Freluga, 16 Allta, 17 Örneberg, 18 Edsbyn, 19 Voxna. Kollektur upptagas för Missionsförbundets mission i Kina.

Missionär E. John Larson, mars och april 1918. Skåne. Mars: 20 Gylsboda, 21 Osby, 22, 23, 24 Knislinge (missionsmöte), 24 Kristianstad kl. 8 e. m. 25 Ignaberga, 26 Grantinge, 27 Vanneberga, 28 Nävlinge, 29 e. m. Vinslöv, 30 Önnestad, 31 f. m. Kristianstad, 31 e. m. Tollarp, (missionsmöte). April: 1 Kristianstad, 2 Åhus, 3

Lyngby, 4 Köpinge, 5 Ö. Sönnarslöv, 6, 7 f. m. Ilnestorp, 7 e. m. Stensma, 8 Linderöd, 9 Djurröd, 10 Räckarum, 11 Bjärröd, 12 Sösdala, 13, 14 Tjörnarp kl. 3 e. m., 14 Höör kl. 6 e. m.

Kollektur upptagas för Missionsförbundets mission i Kaukasien.

Kinamissionären K. W. Engdahl. I Älvsborgs och Bohusläns distrikt. Mars: 22 Vrångö, 23 f. m. d:o, 23 e. m. Dönsö, 24 Styrösö-Tängen, 26 Marstrand, 28 Fotö, 29 Hönö, 30 Öckerö, 31 f. m. d:o, 31 e. m. Björkö. April: 1 Rörö, 3 Uddevalla, 4 Strömstad, 5 Lysekil, 6 Smögen, 7 f. m. d:o, 7 e. m. Grafvarne.

Missionsföredragen illustreras med skioptikonbilder från Kina, där så passas. Kollektur upptagas vid föredragen och förevisningarna, och hela behållningen tillfaller Svenska Missionsförbundets kinamission.

Betyg för bibelskoleelever,
komponerat av artisten Nils Kjellberg.
Storlek 25×37 cm.
Pris pr st. 20 öre.

Svenska Missionsförbundets Förlag,
STOCKHOLM C.

Missionsskolan.

Nytt läsår vid Missionsskolan börjar 1 sept.
Den som då önskar vinna inträde på skolan, bör
före den 15 maj insända ansökan, ställd till Skol-
styrelsen.

Alla närmare upplysningar, prospekt och
formulär erhållas genom undertecknad, adress
Lidingö Villastad.
Gust. Mosesson.

PROGRAM

— för —

Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte
i Halmstad

Påskdagen den 31 mars och Annandagen
den 1 april 1918.

Påskdagen.

- Kl. 11—11,15 f. m. Inledning av predikant
A. Nyström.
,, 11,15—12 f. m. Predikan av missionsföreståndare
J. Norberg.
,, 12—1 e. m. Predikan av sekret. *Josef Roth.*
,, 4—4,45 e. m. Predikan av distriktsföreståndare
W. Walldén.
,, 4,45—5,30 e. m. Föredrag av missionsföreståndare
J. Norberg. Ämne: Missionsförbundet, dess mål och verksamhet.
,, 5,30—6,15 e. m. Föredrag av missionär
S. Tännkvist.

Annandagen.

- Kl. 11—11,30 f. m. Predikan av distriktsföreståndare
W. Walldén.
,, 11,30—12,15 f. m. Predikan av missionsföreståndare
J. Norberg.
,, 12,15—1 e. m. Predikan av missionär *S. Tännkvist.*
,, 4—4,45 e. m. Föredrag av sekreterare *Josef Roth.* Ämne: Juniorverksamheten och dess betydelse.
,, 4,45—5,30 e. m. Föredrag av missionsföreståndare
J. Norberg. Ämne: Söndagsskolan och tidslägets krav på den.
,, 8 e. m. Offentligt ungdomsmöte med korta tal av samma talare.

Kyrkans kör medverkar båda dagarna.

Kollekter upptagas båda dagarna för Svenska Missionsförbundet.

.....

*Om du finner vår missionstidning god och läs-
värd, så uppmana dina vänner, som ej ha
den, att prenumerera på den.*

.....

Boknyheter.

FRU SIA AHOK.

En av kinamissionens skönaste frukter.

Av

Johanne Blauenfeldt.

Översättning från danskan.

Boken innehåller följande kapitel:

1. Bakom den stora muren.	11. Dop.
2. Staden Fu-tsjov.	12. Arbete för andra.
3. Grosshandlare Ahok.	13. Resa till Europa.
4. Fru Ahok.	14. På Irland.
5. Grosshandlare Ahoks hem.	15. Möten i England.
6. En elev.	16. Far över och hjälp oss.
7. Sjukdom i hemmet.	17. Hemma igen.
8. En bibelstund med kinesiska damer.	18. Den tyngsta sorgen.
9. Bön och underbar bönhörelse.	19. Senare år.
10. En svår fråga.	

Pris 85 öre.

Ur Kongos Barnavärld.

Illustrerade berättelser för små missionsvänner.

Av

Signe Walder.

Boken innehåller följande illustrerade berättelser:

1. Äro de tacksamma?	7. Mahungu ma Mbika. Berättelse om en slavgosse.
2. En liten säningsman.	8. En smutsgris.
3. En god son.	9. Lilla Nkenges svårigheter.
4. På bybesök.	10. Huru kongobarnen agas.
5. Gud har räknat dem.	11. Hans första jul.
6. Något ur lille Mpanzus historia.	

Lämplig att sätta i händerna på barnen.

Pris 75 öre.

All behållning tillfaller vår mission.

Rekvireras från

Svenska Missionsförbundets Förlag.

STOCKHOLM C.

För Passionstiden.

Följande arbeten av *P. Waldenström* rekommenderas.

- Jesu pinas och uppståndels historia.** Gud är min tröst. Pris inb. 2 kr.
Pris inb. 2 kr.
- Se Guds Lamm.** Betraktelser över Kristi lidandes och uppståndels historia. Fint praktverk med 10 planscher. Pris inb. 4 kr.
- Smärtornas man.** Ny översättning och utläggning av Es. 53:dje kap. Pris inb. 2 kr.
- Kristi avsked till sina lärjungar.** Pris inb. kr. 2: 75.
- Herren är from.** Ny fin omarbetad upplaga. Obs! Författarens mest spridda bok. Pris inb. 2 kr.
- Stycken ur livets ord.** Ny tillökt och omarbetad upplaga. Pris inb. kr. 2: 25.
- Brukspatron Adamsson, eller var bor du?** Pris 2 kr.
- Guds eviga frälsningsråd.** Tre delar. Pris per del 3 kr.
- David's psalmer med utläggning.** Tre delar. Första delen slutsäld. Pris pr del 3 kr.

Illustrerad Missionslitteratur.

- Tjugufem år i Kina.** Illustrerade skildringar över Svenska Missionsförbundets tjugufemåriga verksamhet i Kina. Pris inb. i eleg. klotb. 5 kr.
- På obanade stigar.** Tjugufem år i Ost-Turkestan. 555 sidor, 300 illustrationer. Pris inb. i eleg. klotb. 6 kr.
- Skuggor och dagar.** Från missionsarbetet i Ryssland, med talrika illustrationer. Av *L. E. Högberg*. Pris inb. i eleg. kart. 4 kr.
- Nils Westlind.** En banbrytare för kongomissionen. Av *J. E. Lundahl*. (Utgör nr 1 i serien »Missionärsbiografier» utg. av Sv. Missionsförbundet). Pris häft. 2 kr., inb. kr. 2: 50.
- Några bilder från Sv. Missionsförbundets arbetsfält i Kongo.** Av *K. E. Laman*. 2:dra uppl. Pris 50 öre.
- Ljusglimtar i mörkret** eller några verkliga hetsbilder från Sv. Missionsförbundets arbetsfält i Kina. Av *Eva Sköld*. 2:dra upplagan. Pris 50 öre.
- Svenska röster i Östern** eller Sv. Missionsförbundets trettioåriga verksamhet i Petrograd med omnejd. Pris häft. 75 öre, klotb. 1 kr.
- Sådd och Skörd** eller den yttre missionens betydelse för Sv. Missionsförbundets förkovran. Av *Wilh. Sjöholm*. Pris 25 öre.
- Jolbas.** En folklivsskildring från Kaschgar. Av *L. E. Högberg*. 2:dra uppl. Pris 25 öre.
- När man börjar.** Av *L. E. Högberg*. Pris 25 öre.
- Våra sjömän och deras värd.** Av *H. O. Sjögren*. Pris 50 öre.
- Utkast till bibelskolekurs** av *J. P. Norberg*. Ny upplaga utkommen. Pris 75 öre.

Ungdomsböcker.

Alla ungdomar böra läsa nedanstående, högst intressanta böcker.

- Samuel Crowther.** Slavgossen som blev biskop. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- David Livingstone.** Upptäcktsresanden och människovännen. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- William Carey.** Skomakaren som blev professor. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- David Zelsberger.** Indianernas apostel. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- Robert Morrisson.** Banbrytaren i Kina. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- James Chalmers.** Bland vildarna på Söderhavets öarna. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- Alexander Makay.** Ugandas hjälte. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- Gréve Zinzendorf och missionen.** Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- François Coillards underbara Hivsgärning.** Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- Booker Washington.** Negerrasens Moses. Av *J. E. Lundahl*. Pris 25 öre.
- Ruths besök i Ost-Turkestan.** Av *L. E. Högberg*. Pris 50 öre.

Rekvireras hos

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS FÖRLAG, Stockholm C.